

# Bönderna och tredje man

*Vardagstryck*



National Library  
of Sweden

## Bönderna och tredje man.

För högern och den del av folkpartiet som i lagförslaget om tredje man främst ser en lämplig utgångspunkt för att organisera en hettsig politisk uppgjörelse som man hoppas skall sluta med en regeringskris, kom det som en oangenäm överraskning att bondeförbundets talemän i remisdebatten kring lagförslaget väl uttalade önskemål om ändringar på flera punkter men jorde det på ett sånt sätt att viljan till fortsatta resonemang o. samförståndslösning var uppenbar, och ännu mera orolig blev man på dessa krisbryggarehåll då ordföranden i Riksförbundet Landsbygdens Folk, ledaren för 60000 organiserade bönder, nämde man C. G. Johansson i Stora Skedvi, i ett uttalande som vi återgav i vårt förra nummer gav flera erkännanden åt regeringsförslaget och på de omstridda punkterna gav detta företrädare framför andra alternativ. Hr. Johanssons mening var, såsom våra läsare fann, att regeringsförslaget borde antagas.

I syfte att företaga värkan av herr Johanssons ord har högerpressen och den finansliberala pressen mobiliserat en rad högermän i godsegarekretsarna vilka haft en annan mening än hr. Johanssons. Försöket utfaller dock inte lyckligt inför den som vet något om R. L. F:s tidigare inställning till frågan. Hr. Johansson tillhörde trettonmannakommisionen som tidigare berett ärendet. Då kommissionens förslag var avgivet gjorde RLFs ledning ett offentligt uttalande som innefattade organisationens ståndpunkt och detta uttalande står i den bästa samklang med det uttalande Hr. Johansson gjort nu. Under såna förhållanden skall det ej lyckas göra hr. Johansson till en ensam man, han är i denna som i andra frågor den valde ledaren för 60.000 svenska bönder. Att det bland de organiserade bönderna finnes en betydande majoritet som tillhörer de borgeliga partierna vittnar om att de borgeliga partierna icke i denna fråga ens representerar sin egen medlemskår. Regeringen har inte blott arbetareklassen bakom sig, den kan även påräkna stöd från böndernas organisationer och flera andra stora grupper i samhället. Därmed torde också vara klart att regeringsförslaget fyller måttet på ett samförståndsforstag, under det att högers och finansliberalismens ståndpunkt delas endast av en minoritet av folket.

Den springande punkten i högers och liberalernes krav är att strejkbrytaren skall betraktas som neutral tredje man under en arbetskonflikt, ja: nära nog som den enda neutrala tredje man som kan letas reda på. Då regeringen inte velat vara med därom utan begränsat lagen till att bli skydd endast för verkligt neutral tredje man så söker man nu på oppositionellt håll framställa saken så som om riksdagsmajoriteten klart sagt ifrån att lagen främst skulle syfta till att understöda strejkbryterit. Från sådana konstruktioner kommer man fram till att regeringen betraktat riksdagens uttryckta önskan som luft?



